

ชื่อวิทยานิพนธ์ อิบนุคัยมียะฮุ ซิวประวัติ วิธีการแต่งคำราและจุดยืนของบรรดานักวิชาการ
มุสลิมที่มีต่อท่าน
ผู้เขียน นายสาเรีฟ มะแซ
สาขาวิชา อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง ซิวประวัติของอิบนุคัยมียะฮุ โดยการชี้แจงที่บรรดานักวิชาการขัดแย้งต่อทัศนของท่าน ซึ่งมีทั้งผู้ที่สนับสนุนและผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับท่าน และเป็นงานวิจัยที่กล่าวถึงความขัดแย้งของผู้คนที่ใส่ร้ายท่านว่าอยู่ในจำพวกที่ศรัทธาค่ออัลลอฮ์ตั้งโองการอัลกุรอานกล่าวไว้โดยมีการจัดอธิบายความหมายที่ควรแก่การอธิบาย

ผลการวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้คือ ท่านอิบนุคัยมียะฮุใช้แนวทางการศรัทธาแบบชาวซาลัฟ (ชนรุ่นสามร้อยปีหลังจากท่านนบีได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสนทูต) โดยเฉพาะกับโองการอัลกุรอานที่ว่าด้วยคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮ์และวณะของท่านนบีทั้งหมดที่กล่าวถึงเรื่องการศรัทธาโดยปราศจากการอธิบายใด ๆ ทั้งสิ้น ดังโองการต่าง ๆ ในอัลกุรอานและหะดีษของท่านนบี ส่วนในด้านฟิกฮุบทศาสนบัญญัตินั้น ท่านไม่ได้เป็นผู้ตามทัศนะนักวิชาการใดๆ แต่ท่านใช้หลักโดยยึดนำแบบฉบับอัลกุรอานและอัชชุนนะฮ์ในการถอดความเนื้อหาบทบัญญัติโดยไม่มี การลดหย่อนใดๆ เช่น เดียวกับเรื่องการชักชวนกระทำความดีและละเว้นความชั่วที่ท่านได้ปฏิบัติไว้ จนกระทั่งผู้นำประเทศประกาศให้แก่ประชาชนทั้งปวง โดยนำแนวคิดของท่านในการยึดมั่นหลักคำสอนของอัลกุรอานและอัชชุนนะฮ์ในการปกครองประเทศ และผลของการเชิญชวนให้ปฏิบัติตามอัลกุรอานและอัชชุนนะฮ์สามารถเห็นได้ชัดในการฟื้นฟูและบูรณะสังคมให้ดีขึ้น โดยกวาดล้างมลทิน สิ่งที่ไม่เป็นหลักคำสอนของศาสนา

Thesis Title	Ibn Taymiyah : His life, Methodology in Authoring and the Positions of the Scholars towards Him
Author	Mr. Sarif Masae
Major Program	Islamic Studies
Academic Year	2007

ABSTRACT

This research aims at studying Ibn Taymiyah's life and his personality in terms of elucidating his legacy, his scholarly life, the pros and cons positions around him. Then discussing the allegations against him as being among those who personify Allah and give Him a human aspect. That is because of Ibn Taymiyah's concern about the abstract meanings of the Ayat and Hadiths Sifat (Allah's names and attributes), without trying to interpret them.

Meanwhile, the researcher has come to some important findings, among those are: That Ibn Taymiyah's methodology in *Aqidah* (the belief in Allah), particularly in the *Sifat* verses and *Hadith* is the same as the methodology of *Salaf Salih* (The first righteous generation of Muslims). This methodology does not tend to interpret, negate, nor to ask how about Allah's names and attributes. Thus it is based on strong pillars stretching from *al-Qur'an and Sunnah* without any distortion or giving them any likeness. Likewise, Ibn Taymiyah, in the field of *fiqh* (Islamic jurisprudence), was not a simple imitator. He followed consequently, the rules that he traced for himself which are also based on *Qur'an, Sunnah* and *Shari'ah* rulings. The most relevant in this methodology is that it never changed, His certitude never varied as seen with other scholars. Also, he never coaxed anybody in commending the right and forbidding the wrong till he forced the rulers in front of the mass to embrace the virtues of the *Qur'an* and *Sunnah* in governing. His efforts have given fruits to a leading role in embracing the *Qur'an* and

Sunnah in the process of the social change which was dimmed with the ignorance of *bid'a* (innovations) and myths.

عنوان الرسالة	: ابن تيمية حياته ومنهجه في التأليف وموقف العلماء منه
الباحث	: شريف بن سافيعينج مآسي
التخصص	: الدراسات الإسلامية (التاريخ)
العام الدراسي	: ١٤٢٨ هـ

مستخلص

يهدفُ هذا البحثُ لدراسة حياة وشخصية ابن تيمية (رحمه الله) من حيث بيان وتوضيح حقيقة اختلاف الناس حوله ما بين مؤيدٍ له ومعارضٍ وتوضيح الزعم المنسوب إليه بأنه (رحمه الله) من الفرقِ المُشبهَةِ والمجسِّمةِ لِمَسْكِهِ بظاهر آيات الصفات وأحاديثها من غير أن يخوض في تأويلها .

وقد توصلنا من خلال هذه الدراسة إلى نتائج هامة وذلك أن منهج ابن تيمية في باب العقيدة خاصة في آيات الصفات وأحاديثها كمنهج السلف الصالح وهو عدم الخوض في تأويلها أو تعطيلها ، وإنما يقوم على أُسسٍ وقواعد ثابتة عمادها الكتاب والسنة وهو إمرارها كما جاءت من غير تشبيه ولا تمثيل ولا تكيف وفي باب الفقه حيث لم يكن ابن تيمية (رحمه الله) مُقلداً بل سَلَكَ حسب القواعد التي رسمها لنفسه وهو الاعتماد على الكتاب والسنة في إخراج الأحكام الشرعية ، وأبرز ما في هذا المنهج ثباته على منهجٍ محدد فلم يتناقض ولم تتغير قناعته ولم تختلف به المناهج والسبل كما حدث لغيره كما أنه لم يُجامل أحداً في الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر حتى أخرج الأمراء وكبارُ الساسة أمام وفود الشعب على الالتزام بالكتاب والسنة في الحكم ، وأثمرت جُهوده (رحمه الله) في الدعوة إلى العمل بالكتاب والسنة دوراً رائداً في إصلاح المجتمع التي حجبتها ظلمات البدع والخرافات .